

- c) dwa pokoje o charakterze reprezentacyjnym
d) pokój stołowy.

Minister Spraw Zagranicznych może w razie potrzeby zezwolić na zaliczenie większej ilości pokoi do lokalu urzędowego.

§ 5. Ustalenie opłat przypadających od urzędników i funkcjonariuszów za korzystanie z lokali, wynajmowanych na koszt Państwa lub stanowiących własność Państwa, winno być dokonywane protokolarnie przez 2 urzędników danego urzędu.

§ 6. Czynnosc za lokale winni urzędnicy wpłacać zgóry do kasy urzędu w terminach miesięcznych.

§ 7. Udział w opłacaniu kosztów opału i oświetlenia części lokalu, oddanej do prywatnego użytku urzędnika, oblicza się na podstawie stosunku zajmowanej przezeń przestrzeni do całości lokalu.

§ 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *Witos*

Minister Skarbu: *H. Linde*

623.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 28 lipca 1923 r.

w sprawie podwyższenia wynagrodzenia funkcjonariuszów pocztowych za czas spędzony w służbie w pocztach ruchomych (ambulansach pocztowych) i przy konwojowaniu poczty na kolejach.

Na podstawie art. 11 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 65, poz. 429) o uposażeniu urzędników i niższych funkcjonariuszów państwowych zarządza się co następuje:

§ 1. Paragraf 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 kwietnia 1923 r. w sprawie wynagrodzenia funkcjonariuszów pocztowych za czas spędzony w służbie w pocztach ruchomych (ambulansach pocztowych) i przy konwojowaniu poczty kolejami (Dz. U. R. P. № 49, poz. 336) otrzymuje następujące brzmienie:

„Jednostkę wymiaru wynagrodzenia stanowi należność za jedną godzinę, przyczem czasu do 30 minut włącznie nie uwzględnia się, czas zaś powyżej 30 minut liczy się za całą godzinę.

Należność za godzinę pracy w pocztach ruchomych i pobytu poza stałym miejscem służbowym wynosi:

- a) dla urzędników ambulansowych . 1.800 mk.
b) dla samodzielnych kierowników ambulansów drugorzędnych (ambulansów konduktorskich) 1.500 „
c) dla niższych funkcjonariuszów jeżdżących w ambulansach nie samodzielnie 1.300 „
d) dla konwojentów poczty kolejną . 1.000 „

Za późniejszy wyjazd ze stacji wyjściowej ani za wcześniejszy powrót w stosunku do planowego

odjazdu i przyjazdu pociągów nie potrąca się przypadających należności”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 lipca 1923.

Prezes Rady Ministrów: *Witos*

Minister Skarbu: *H. Linde*

Minister Poczty i Telegrafów: *Moszczyński*

624.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 30 lipca 1923 r.

w sprawie podwyższenia djet przy podróżach służbowych na obszar W. M. Gdańska.

Na podstawie art. 11 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 65, poz. 429), art. 10 ustawy z dn. 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 65, poz. 430), art. 12 ustawy z dn. 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 65, poz. 431), art. 13 ustawy z dn. 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 65, poz. 433), art. 21 ustawy z dn. 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 65, poz. 436) i art. 7 ustawy z dn. 31 marca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 28, poz. 226) zarządza się co następuje:

§ 1. Stawki djet należnych funkcjonariuszom państwowym w razie podróży służbowych na terytorjum W. M. Gdańska ustalone w § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 2 lipca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 68, poz. 525) podwyższa się do następującej wysokości:

Stopień służbowy:	Marek niemieckich: dziennie
I i II	220.000
III i IV	165.000
V	136.000
VI	121.000
VII	110.000
VIII	92.000
IX i X	81.000
XI i XII	35.000

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 lipca 1923 r.

Prezes Rady Ministrów: *Witos*

Minister Skarbu: *H. Linde*

625.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 30 lipca 1923 r.

w przedmiocie uzupełnienia rozporządzenia o sposobie użycia wojska dla zabezpieczenia porządku publicznego postanowieniami, dotyczącymi dodatku asystencyjnego.

Na mocy art. 3 dekretu z dn. 2 stycznia 1919 (Dz. P. P. P. № 1, poz. 80) oraz art. 62 ustawy tymcza-

sowej z dnia 29 października 1920 r. o uposażeniu osób wojskowych (Dz. U. R. P. № 106, poz. 699) zarządza się co następuje:

§ 1. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 18 kwietnia 1919 r. (Dz. P. P. P. № 35, poz. 276) o sposobie użycia wojska dla zabezpieczenia porządku publicznego—uzupełnia się dodatkowym artykułem 8 a, który otrzymuje następujące brzmienie:

„Art. 8 a. Wojskowym, używanym w myśl niniejszego rozporządzenia dla zabezpieczenia porządku publicznego—poza miejscem stałego garnizonu—przyznaje się dodatek dzienny w wysokości 75% djet podróżnych posiadanego stopnia, a nadto szeregowym z wyłączeniem podoficerów zawodowych, dodatek żywnościowy w wymiarze 250 gr. chleba, 500 gr. kartofli i 25 gr. tłuszczu.

Prawo do pobierania powyższych dodatków asystencyjnych w miejscu stałego garnizonu mają tylko ci wojskowi, którzy pełnią służbę asystencyjną ponad 12 godzin.

Koszta wynikające z tego tytułu ponosi Skarb Państwa na rachunek budżetu Ministerstwa Spraw Wojskowych”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z mocą obowiązującą od 1 września 1922 r.

Prezes Rady Ministrów: *Witos*
Minister Spraw Wojskowych: *Szeptycki*

626.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 3 sierpnia 1923 r.

w przedmiocie odroczenia terminu do składania zeznań o obrocie za pierwsze półrocze 1923 r.

Na zasadzie art. 122 ustawy z dnia 14 maja 1923 r. w przedmiocie państwowego podatku przemysłowego (Dz. U. R. P. № 58, poz. 412) zarządza się co następuje:

§ 1. Termin do składania zeznań o obrocie w myśl ustawy z dn. 14 maja 1923 r. w przedmiocie państwowego podatku przemysłowego (Dz. U. R. P. № 58, poz. 412) za pierwsze półrocze roku 1923 odracza się do dn. 15 sierpnia 1923 r. włącznie.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *H. Linde*

627.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 7 sierpnia 1923 r.

o zmianie cennika sprzedaży wyrobów tytoniowych tak państwowych jak i prywatnych fabryk.

Na mocy ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym (Dz. U. R. P. № 47, poz. 409 art. 17), zarządza się co następuje:

§ 1. Począwszy od dnia 13 sierpnia 1923 r., ustanawia się następujący cennik detalicznej sprzedaży wyrobów tytoniowych, wyprodukowanych w państwowych fabrykach:

I. Cygara:

1) Havana	Mk. 10.000	za 1 sztukę
2) Belweder	8.000	„ „ „
3) Wawel	7.000	„ „ „
4) Brytanica	6.500	„ „ „
5) Trabuco	6.000	„ „ „
6) Kuba	5.500	„ „ „
7) Portorico	3.500	„ „ „
8) Mieszane zagraniczne	3.200	„ „ „
9) Brazyl Virginia	2.000	„ „ „

II. Papierosy:

1) Sfinks	Mk. 1.400	za 1 sztukę
2) Dames	1.300	„ „ „
3) Kalif (Kedyw)	1.200	„ „ „
4) Egipskie	1.000	„ „ „
5) Klub	800	„ „ „
6) Sejmowe	800	„ „ „
7) Prezydent	700	„ „ „
8) Damskie	700	„ „ „
9) Farys	600	„ „ „
10) Pogoń	700	„ „ „
11) Sport	700	„ „ „
12) Warszawskie	700	„ „ „
13) Syrena	500	„ „ „
14) Wisła	500	„ „ „
15) Wanda	400	„ „ „

III. Tytonie do papierosów:

1) Kir	Mk. 1.600.000	za 1 kilogr.
2) Ksanti	1.450.000	„ „ „
3) Najprzedn. sultański	1.350.000	„ „ „
4) „ macedoński	1.200.000	„ „ „
5) „ turecki	1.000.000	„ „ „
6) Przedni turecki	760.000	„ „ „
7) Średni turecki	700.000	„ „ „
8) Kresowy	500.000	„ „ „

IV. Tytonie do fajki:

1) Przedni fajkowy	Mk. 300.000	za 1 kilogram
2) Zwyczajny fajkowy	220.000	„ „ „

§ 2. Począwszy od dn. 13 sierpnia 1923 r., ustanawia się następujący cennik detalicznej sprzedaży wyrobów tytoniowych produkowanych w prywatnych fabrykach tychże wyrobów:

I. Cygara:

1) gatunek luksusowy A	Mk. 12.000	za 1 szt.
2) „ „ B	9.200	„ „ „
3) „ najprzedniejszy A	7.500	„ „ „
4) „ „ B	5.900	„ „ „
5) „ przedni A	4.300	„ „ „
6) „ „ B	3.500	„ „ „
7) „ średni A	2.800	„ „ „

II. Cygaretki:

1) gatunek przedni	Mk. 2.000	za 1 sztukę
2) „ „ średni	1.500	„ „ „